



Als Ben die ochtend wakker wordt, loopt hij naar het raam. Hij doet de gordijnen open. Het zonnetje schijnt en hij hoort de vogels fluiten. Dan ziet hij de ballonnen en slingers in zijn kamer. Er verschijnt een grote glimlach op zijn gezicht.



Snel trekt hij zijn kleren aan. Hij haast zich de trap af. Ook beneden is de hele kamer versierd. Ben geeft mama en papa een dikke knuffel. 'Jullie zijn de liefste papa en mama van de wereld!' zegt hij blij.



'Mama?' vraagt Ben tijdens het ontbijt.
'Mogen mijn vriendjes vanavond komen
logeren om samen mijn verjaardag te vieren?'
'Nee, lieverd, dat kan echt niet. Het is morgen
een gewone schooldag. Misschien in de vakantie?'
Bens glimlach verdwijnt als sneeuw voor de zon.
'Ik mag ook nooit iets!' roept hij uit.

Stampend loopt hij de trap op naar zijn slaapkamer.
Het voelt alsof er een steen op zijn maag ligt en
alsof er stoom uit zijn oren komt, zo boos is hij.
'Jullie zijn de stomste papa en mama van de wereld!'
Met een klap gooit hij de slaapkamerdeur dicht.